

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 5550-09-16

יצחק אמגר
ע"י ב"כ עו"ד שלומי ואקנין

המערער

נגד

מנהל מס ערך מוסף אשדוד
ע"י ב"כ עו"ד דנה סבאג

המשיב

פסק דין

- 1
- 2 1. זהו פסק דין בערעור על החלטות המשיב שלא לקבל את ההשגה שהגיש המערער על שומת
- 3 מס תשומות שהוצאה לו לשנת 2013, לפסול את ספריו של המערער, ולהטיל עליו קנס בגין
- 4 אי ניהול ספרים כדין. הוחלט לקבל את הערעור בחלקו, בהסכמת המשיב, ביחס לחשבונית
- 5 אחת, שנכללה בשומה האמורה בטעות, ולדחות את יתר הערעור. להלן הנימוקים.
- 6
- 7 2. המערער הינו עוסק מורשה לצורכי מע"מ ועוסק בשיווק ומכירת דלקים. המערער כלל
- 8 בדוחותיו בתקופה הרלוונטית, בין היתר, חשבוניות של החברות הבאות: בר קל פלסטיקה
- 9 (להלן: "בר קל"), גד אור שירותים בע"מ (להלן: "גד אור"), קרליטוס 2005 בע"מ (להלן:
- 10 "קרליטוס"), רמון מסחר כללי (להלן: "רמון"), ש.ב. אספקת דלקים בע"מ (להלן: "ש.ב.
- 11 דלקים"), שניצה בע"מ (להלן: "שניצה") ואל ווין שיווק בע"מ (להלן: "אל ווין"). לטענתו,
- 12 המדובר בחשבוניות שהוצאו כדין בגין רכישת דלקים במסגרת עיסוקו.
- 13
- 14 בעקבות ביקורת חשבונות שנערכה בעסקו של המערער בשנת 2013, קבע המשיב כי המערער
- 15 ניכה מס שלא כדין, והוציא לו שומה על פי מיטב השפיטה, המסתכמת ב – 2,129,709 ₪
- 16 (קרן). כן קבע כי המערער ניהל פנקסי בסטייה מהותית מהוראות החוק, בכך שלא המציא
- 17 למשיב ספרי הנהלת חשבונות לשנת המס האמורה בהתאם לדרישתו, והטיל עליו קנס בגין
- 18 אי ניהול ספרים בסך 154,591 ₪.
- 19
- 20 הודעת השומה שהוצאה למערער כאמור, נומקה כדלקמן:
- 21 "בביקורת שנערכה לעסקך לתקופות המצוינות בטבלה לעיל, נמצא כי ע"פ ביקורת צולבות
- 22 של ספקים שאיתם עבדת, נמצאו חשבוניות מס שקוּזְזו בדוחותיך למע"מ כחשבוניות מס
- 23 שלא כדין. יוסף סירחון אשר הפיץ חשבוניות של מס' חברות המצ"ב מבלי שהתבצעה כל
- 24 עבודה בגינן, לא היה עובד של החברות הנ"ל ולא הוסמך על ידן להוציא את החשבוניות.
- 25 כמו כן חויבת בהתאם לחשבוניות שדווחו בדוחותיך למע"מ".
- 26

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 5550-09-16

1 המערער השיג על שומת התשומות שהוצאה לו ועל הקנס שהוטל עליו. בהשגתו טען בין היתר,
2 כי השומה לא נומקה כראוי, וכי לא ניתן להבין מן הנימוקים שפורטו לעיל, מה הפסול
3 בהתנהלותו של המערער. המערער טען, כי החשבונות הוצאו כדין בגין עסקאות שבוצעו
4 בפועל ואין מדובר בעסקאות מלאכותיות. כן טען, כי בעניינו לא הופר עיקרון ההקבלה וגם
5 בכך יש להצדיק התרת ניכוי החשבונות. המערער טען, כי ספרי העסק לשנת 2014 אכן לא
6 הומצאו משום שהוחזקו במכלית דלק שבבעלותו והושמדו בשריפה שפרצה במכלית, ואולם,
7 לטענתו, ספרי העסק לשנת 2013 – היא השנה שאליה התייחסו החלטות המשיב – הומצאו
8 למשיב על פי דרישתו עוד בעת שנחקר בעקבות הביקורת בעסקו.
9
10 לאחר שנערך דיון בהשגה, מסר המשיב למערער טיוטת החלטה בהשגה והמערער הורשה
11 להשלים את השגתו ביחס לאמור בטיוטה.
12
13 טיוטת ההחלטה פירטה, את ממצאי החקירה והראיות בעניין החשבונות שבמחלוקת, את
14 הוראות הדין הרלוונטיות כפי שהתפרשו בפסיקה, ואת המסקנה שלפיה יש לדחות את
15 ההשגה ולהותיר את השומה שהוצאה למערער על כנה. בטיוטה נכללה גם התייחסות לשנת
16 2014, שבגינה לא המציא המערער למשיב מסמכים בטענה כי נשרפו, ונקבעה שומה לאותה
17 שנה על סך 1,153,179 ₪.
18
19 המערער הגיש השלמה להשגה שבה התייחס לנימוקים החדשים שנכללו בטיוטת ההחלטה
20 האמורה.
21
22 גם ההשגה המתוקנת נדחתה, בהתייחס לשנת 2013, בהחלטה מנומקת ומפורטת אשר
23 במסגרתה נפרשו כל הממצאים הרלוונטיים שעלו מן החקירות.
24
25 3. במסגרת הערעור, טען המערער בין היתר, כי יש למחוק את השומה על הסף משום שהמשיב
26 לא עמד לסברתו בחובת ההנמקה, גם במסגרת ההחלטה שניתנה לאחר הדיון בהשגה.
27 המערער חזר על טענתו שלפיה בוצעו העסקאות כדין, וטען, כי המשיב לא הראה, כי מדובר
28 בעסקאות מלאכותיות. המערער טען, כי המציא את ספריו לשנת 2013 כנדרש, ומשלא היה
29 מקום לפסול אותם, מוטל נטל הראיה בערעור על המשיב. המערער חזר גם על הטענה בדבר
30 אי הפרת עקרון ההקבלה, והתייחס באופן מפורט לכל הראיות והממצאים שעליהם נשענו
31 החלטות המשיב.
32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 5550-09-16

- 1 המשיב סקר בתשובתו את הראיות המנהליות שבבסיס החלטתו, ופירט את מסקנתו בדבר
2 הוצאת החשבוניות שלא כדין, בהתייחס לכל אחד מן העוסקים להם יוחסו החשבוניות על
3 ידי המערער.
4
5 לעניין פסילת ספרי המערער לשנת 2013, והטלת הקנס בגינה, נטען בתשובת המשיב, בין
6 היתר, כי יסודה של קביעה זו בדברי מנהלת החשבוניות של המערער, אשר סיפרה בחקירתה,
7 כי לבקשת המערער נרשמו בספרי החשבוניות תשלומים לספקים בהתבסס על הצהרה של
8 המערער בלבד, וללא תיעוד כלל. צויין, כי אמנם בתחילה הוחלט על פסילת הספרים
9 מנימוקים אחרים, ואולם, לאחר עריכת הביקורת בספרי המערער הוחלט לבסס את הפסילה
10 על הנימוק האמור לעיל, ומכאן שטענת המערער בעניין זה מתייחסת לנימוקי החלטה שאינם
11 רלוונטיים עוד.
12
13 לעניין העמידה בחובת ההנמקה נטען, כי כבר בשומה הראשונה שהוצאה למערער פורט
14 הנימוק, כי החשבוניות שבמחלוקת אינן מותרות בניכוי, באשר הוצאו שלא כדין. די בנימוק
15 זה לסברת המשיב, כדי להטיל את הנטל על המערער להוכיח אחרת. עוד נטען כי משהועברה
16 אל המערער בהמשך טיוטת החלטה מנומקת ומפורטת, הרי שניתנה למערער הזדמנות נאותה
17 להתמודד עם התשתית עליה מבוססת ההחלטה במלואה. משכך, גם אילו נפל פגם בהנמקה
18 ביחס להחלטה המקורית, הרי שהוא נרפא.
19
20 לעניין עקרון ההקבלה נטען כי טענת המערער שלפיה יש לשלול ניכוי מס תשומות רק מקום
21 שהופעל עקרון ההקבלה, אינה מתקבלת על הדעת, נוכח לשונו הברורה של החוק וההלכה
22 הפסוקה, המורים, כי ניכוי מס תשומות ייעשה רק על יסוד חשבוניות אמיתיות שהוצאו כדין,
23 ומשקפות נכונה, את העסקה שבגינה הוצאו, לרבות זהותם הנכונה של הצדדים.
24
25 המערער העיד לעצמו. לקראת ישיבת ההוכחות הגיש המערער בקשה לזמן מספר עדים, נושאי
26 תפקידים בחברות שהחשבוניות שבמחלוקת יוחסו להן, על פי גרסת המערער, אשר מסרו
27 הודעות במסגרת החקירה שערך המשיב. בקשת המערער התקבלה בהחלטה מיום 2.10.17
28 (עמ' 3 לפרוטוקול). בהמשך, הודיע ב"כ המערער כי יש קושי לאתר את העדים, ועל כן ויתר
29 על העדתם (עמ' 24 לפרוטוקול מיום 18.2.18).
30
31 למשיב העיד מר יהודה קולאל אשר כאמור, קיבל את ההחלטה בהשגה.
32
33 יסוד החלטתו של המשיב במסגרת השומה בהוראת סעיף 38(א) לחוק מס ערך מוסף, המתיר
34 לעוסק ניכוי מס תשומות הכלול " ... בחשבונית מס שהוצאה לו כדין...". הוראה זו התפרשה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 5550-09-16

- 1 באופן דווקני למדי בהלכה הפסוקה. טענת המערער בדבר חובה להתיר ניכוי מס תשומות גם
2 כאשר החשבונית שאת המס הכלול בה מבוקש לנכות הוצאה שלא כדין, מקום שלא הופר
3 עקרון ההקבלה, אינה מתיישבת עם ההלכה הפסוקה.
4
- 5 על נישום המבקש לנכות מס תשומות על פי חשבונית אשר נחשדת כבלתי תקינה, מוטל הנטל
6 להוכיח כי החשבונית הוצאה כדין, כאשר, במקרים חריגים ניתן יהיה "לאפשר לנישום
7 לנכות את מס התשומות אף אם החשבונית הוצאה שלא כדין מבחינה אובייקטיבית. מקרים
8 כאלו יחולו למשל שעה שהנישום הוכיח כי לא התרשל ונקט את כל האמצעים הסבירים
9 לוודא כי החשבונית הוצאה כדין, לרבות אימות החשבונית וזהות העוסק. במקרים כאלה,
10 שבהם הנישום יוכיח כי לא גילה, או יהיה יכול לגלות, את הפסול שנפל בחשבונית
11 באמצעים סבירים, יותר לו ניכוי מס התשומות... בכך יושג האיזון הראוי בין השיקולים
12 המתמודדים על הבכורה בשאלת המבחן הראוי לניכוי מס תשומות על-פי חשבוניות כדין"
13 [ע"א 4069/03 מ.א.ל.ר.ז. שיווק מתכות בע"מ נ' מנהל מכס ומע"מ, פ"ד נט(5), 836, 851, ור'
14 לעניין זה גם ע"א 3758/96 סלע חברה למוצרי בטון בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ, פ"ד נג(3),
15 515, 493].
16
- 17 בענייננו, בוססו החלטות המשיב על תשתית נרחבת של ראיות מנהליות, אשר הובילו למסקנה
18 בדבר הוצאת כל החשבוניות שבמחלוקת שלא כדין, כמפורט בתשובה לערעור ובתצהיר מר
19 קולאל שאליו צורפו האסמכתאות הרלוונטיות, בתמצית:
20
- 21 א. מחקירות הרשות עלה כי אדם בשם יוסף סירחון הפיץ שלא כדין חשבוניות של
22 החברות אשר שמן מופיע בחשבונית שבמחלוקת. בעקבות מידע זה נפתחה החקירה,
23 ונבדקו חשבוניות שעליהן פרטי החברות האמורות, אצל המערער.
24
- 25 מחקירת המערער עולה כי הוא עצמו לא ביצע בדיקה מספקת ביחס לחשבוניות.
26
- 27 המערער טען ביחס לחשבוניות של החברות: "בר קל", "אל וויין" ו"ש.ב.דלקים" כי
28 קיבל אותם מאדם בשם סאלח שלא ידע למסור פרטים מזהים לגביו. המערער לא
29 ידע למסור פרטים ביחס לחלק ממוציאי החשבוניות לכאורה וכן נלמד מחקירתו
30 במשרדי הרשות מיום 17.10.13 (נספח ט' לתצהיר המשיב), כי חשד שאותו סאלח
31 משתמש בחשבוניות כוזבות, כאשר לשאלה "אז אני מבין ממך שלסלאח אין
32 חשבוניות מס ולכן הוא מכסה את עסקאותיו מולך בח"ש מס פיקטיביות?", השיב:
33 "כן, זה נכון".
34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 5550-09-16

- 1 עוד עולה מחקירת חלפן כספים שבעסקו נוכו רבים מהשיקים שהוצאו לכאורה כנגד
2 החשבוניות, כי מי שניכה אותם היה המערער בעצמו (הגם שנמשכו על ידי המערער
3 לטובת אחרים). דרך פעולה זו מצריכה על פני הדברים הסבר, ועשויה להחשיד את
4 העסקאות, ודאי כאשר מדובר בדרך התנהלות ולא במקרה חד פעמי.
5
- 6 ב. חשבוניות בר קל – לטענה המערער קיבל חשבוניות של חברה זו מאותו סאלח,
7 ואישר כי לא הכיר את בעל החברה. לטענתו, ביצע את העסקה עם סאלח. סאלח
8 איננו מבעלי הזכויות או מנהלי חבר בר קל. המערער טען, כי בידיו יפוי כח על שם
9 סאלח, אך בסופו של דבר המציא יפוי כח על שם אדם אחר ששמו עיסאם זיתון.
10 עיסאם זיתון נחקר והכחיש כל קשר לעסקה הנטענת. בעל החברה מר אביאל
11 ביסמוט, גם הוא הכחיש כל קשר לעסקה ולמערער. מר אפרים גרינברג שהחזיק
12 בחברה באמצעות חברות אחרות בהמשך, נחקר בעניין ושמר על זכות השתיקה.
13
- 14 ג. חשבוניות גד אור – המערער לא ידע לומר ממי קיבל את החשבוניות. שלל הכרות
15 עם מר נסר אלאדין צאלח, אשר שמו נכתב ביפוי הכח שנמצא ברשות המערער בקשר
16 לחברת גד אור. מנהלי החברה ובעלי מניותיה נחקרו, ולא עלה כל קשר למערער.
17 באשר לתשלום לחברה, השתנו גרסאות המערער, כאשר בתחילה טען ששילם לחברה
18 (למעלה מ 160,000 ₪), בהמחאות שלא הועברו להנהלת חשבונות, ובהמשך טען
19 ששילם במזומן ולא קיבל קבלות.
20
- 21 ד. חשבוניות קרליטוס – המערער לא ידע לומר ממי קיבל את החשבוניות, ואישר, שלא
22 בדק את הקשר בין מוסר החשבוניות לחברה. גם כאן הציג המערער יפוי כח על שם
23 צאלח נסר אלאדין, אך טען שלא עבד מולו. בעלי החברה שללו קשר עסקי למערער.
24 גם צאלח אלאדין שלל קשר למערער. המערער טען ששילם בגין העסקאות עם
25 החברה, למעלה מ – 700,000 ₪ במזומן ולא קיבל קבלה, ולא ידע גם לומר למי הועבר
26 הכסף. התשלומים הנטענים במזומן, תועדו בספרי המערער, רק לאחר פתיחת
27 החקירה.
28
- 29 ה. חשבוניות רמון – המערער לא ידע לומר ממי קיבל את החשבוניות, ולא בדק את
30 זהות בעלי החברה ומנהליה, עובר לביצוע העסקאות הנטענות. בעלי החברה הכחיש
31 קשר עסקי למערער ולתחום עיסוקו, ומסר, כי החשבוניות שהציג המערער, אינן
32 תואמות לתבנית החשבוניות של החברה. המערער טען ששילם כנגד החשבוניות
33 במזומן, ולא הציג קבלה. התשלומים הנטענים במזומן, תועדו בספרי המערער רק
34 לאחר פתיחת החקירה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 5550-09-16

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
- ו. חשבוניות ש.ב דלקים – המערער טען, כי קיבל את החשבוניות מאדם בשם בוריס שמלשווילי. בעימות בין מר שמלשווילי ובין המערער שלל מר שמלשווילי היכרות עם המערער, קשר עסקי עמו, או הוצאת החשבונית, וכן הכחיש, כי עסק בתחום סחר בדלקים. בהמשך שינה המערער את גרסתו, וסיפר, כי אינו זוכר מי סיפק לו דלק מטעם החברה. כן טען, כי שילם במזומן לנהג המכלית שסיפק לו את הדלק, וקיבל את החשבוניות בדואר, זאת כאשר בתחילה טען ששילם בשיקים.
- ז. חשבוניות שניצה – המערער טען, כי קיבל גם חשבוניות אלה מסאלח. גם כאן, לא היה בידי המערער יפוי כח על שם סאלח, אלא על שם עיסאם זיתון, אשר כאמור, הכחיש קשר עסקי עמו. המערער שלל הכרות עם בעלי החברה. המערער העיד, כי שילם בשיקים פתוחים, ולא לפקודת סאלח. המערער גם לא נתן הסבר מתקבל על הדעת, ליתרת החובה בסך למעלה מ 3 מליון ₪ בכרטיסת החברה בספריו.
- ח. חשבוניות אל ווין – גם ביחס לחשבוניות אלה טען המערער כי קיבל אותן בדואר, לאחר שרכש דלק מסאלח אשר ייצג את החברה. המערער טען בתחילה שאינו מכיר את בעל החברה ובהמשך טען שמכיר אותו. גם כאן טען המערער כי שילם במזומן (למעלה ממליון וחצי ₪), לנהג מיכלית. יצויין ויודגש – בחקירתו של מר קולאל, אישר הוא כי יש לגרוע מן השומה חשבונית של חברת אל ווין על סך 78,000 ₪ אשר הוצאה בשנת 2014 ולא בשנה הנדונה בענייננו (עמ' 36 לפרוטוקול הדיון מיום 18.2.18 ש' 12 – 16). יש לקבל את הערעור ביחס לחשבונית זו, נוכח האמור.
8. לסברתי, לא הרים המערער את הנטל המוטל עליו לעניין ניכוי מס תשומות. כאמור, העיד המערער לעצמו, ולא זימן בסופו של יום אף עד נוסף.
- גרסת המערער בעדותו, לכשעצמה, לא יכולה היתה להרים את הנטל, וזאת, לא רק משום שהיתה בגדר עדות יחידה של בעל דין בהליך אזרחי, על המשתמע מכך, ולא רק משום שקשה היה לקבל עדות זו כמהימנה בעיקרה, אלא גם משום שהמערער עצמו העיד, כי לא ערך את הבדיקות הנחוצות בעצמו, אלא הטיל את משימת הבדיקה ככלל, על מנהלת החשבוניות בעסקו. לדבריו: "אם מנהלת החשבוניות אומרת שהכל תקין אז מי אני?" (עמ' 5 לפרוטוקול הדיון מיום 8.11.17, ש' 3), "אני אישית לא עשיתי בדיקות. אם היו שואלים אותי מי ביצע את הבדיקה אתה או מנהלת חשבוניות, הייתי אומר מנהלת חשבוניות" (שם ש' 21-22), ובהמשך: "בגלל שאני לא מבין בבדיקות, העברתי הכל למנהלת חשבוניות. בלי אישור שלה, לא עושה עסקה (שם בש' 30-31).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 5550-09-16

1
2 משמע, המערער לא ביצע בדיקות בעצמו, ועל כן אינו יכול להעיד על טיב הבדיקות שנעשו
3 ביחס לתקינות החשבוניות, לרבות לעניין זהות מוציאייהן, וממילא, אין בעדותו כדי להראות,
4 כי עמד בדרישות המחמירות אשר פורטו בהלכה הפסוקה, כדי להתיר ניכוי מס תשומות על
5 פי חשבונית שלא הוצאה כדין.
6
7 בעניין זה הימנעותו מהעדת מנהלת החשבונות, לא רק שנוקפת לחובתו במאזן הראיות, אלא
8 ממש משמיטה את הקרקע מתחת לטיעונו. מעבר לאמור, מנהלת החשבונות עצמה, אשר
9 נחקרה במשרדי הרשות, אישרה בחקירתה מיום 2.9.14 (נספח כ"ו לתצהיר המשיב, עמ' 2 ש'
10 23-25), כי המסמכים היחידים שבדקה ביחס לכל עוסק שחשבוניותיו הומצאו לה, היו אישור
11 ניכוי מס במקור, אישור ניהול ספרים, וצילום ת.ז. שהומצאו לה על ידי המערער עצמו.
12 דהיינו, גם היא לא ביצעה את הבדיקות הדרושות, ומכאן, נוכח גרסת המערער, כי איש לא
13 ביצע את מלוא הבדיקות הנחוצות.
14
15 קשה לקבל כסבירה את גרסת המערער ממנה עולה, כי לא עלתה בלבו תמיהה בשל כך שסאלח
16 התקשר עמו, בשם עוסקים שונים במועדים שונים - דבר העשוי להעלות חשד לכשעצמו - ואף
17 לא טרח לקבל ממנו יפוי כח על שמו.
18
19 יש לזקוף לחובת המערער במאזן הראיות את הימנעותו מהעדת מי מבעלי החברות אשר
20 לטענתו הוציאו לו את החשבוניות. לא רק זאת, אלא שבכך שלא זימן אותם לחקירה, לא
21 נשללה גרסת מי מהם בדבר העדר כל קשר עסקי עם המערער.
22
23 יש לזקוף לחובת המערער, את הימנעותו מהעדת סאלח, אשר לטענתו סיפק לו את הדלקים,
24 כשלוח של אותן חברות. כן יש לזקוף לחובתו את הימנעותו מהעדת עיסאם זיתון, אשר שמו
25 נקוב באילו מיפויי הכח שבידי המערער, וכן, צאלח נסר אלאדין אשר שמו נקוב ביפויי כח
26 אחרים שבידי המערער, ואשר העיד בחקירתו, כי עסק בתחום אחר ולא בתחום הדלק, ושמר
27 על זכות השתיקה לעניין מסירת החשבוניות.
28
29 יש כמובן לזקוף לחובת המערער, גם את הימנעותו מהעדת מר שמלשווילי, אשר כאמור, סתר
30 את גרסת המערער לעניין העסקאות עם ש.ב דלקים.
31
32 בנוסף, עומדת לחובת המערער, הודאתו האמורה לעיל במסגרת חקירתו במשרדי הרשות,
33 בכך שידע כי סאלח משתמש בחשבוניות כוזבות. כאשר נשאל על כך המערער במסגרת
34 חקירתו הנגדית, השיב, כי אמר את הדברים כשאלה, והחוקר השמיט בטעות את סימן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 5550-09-16

1 השאלה, אלא שגרסה זו קשה ליישב עם תוכן התשובה שנרשמה מפיו במסגרת הודעתו,
2 ומעבר לכך, לא נסתרה תקינות ההודעה, משלא זומן החוקר שגבה אותה, להיחקר לעניין זה.
3
4 מכאן, כי המערער לא הרים את הנטל המוטל עליו, לעניין מס התשומות שבמחלוקת, ויש
5 לדחות את ערעורו בעניין זה, למעט ביחס לחשבונית על סך 78,000 ₪ של חברת אל ווין,
6 כמפורט לעיל.

7
8 אשר לטענה בדבר אי עמידת המשיב בחובת ההנמקה – השומה הראשונה שהוצאה למערער
9 נומקה אכן, באופן תמציתי, ולקתה בחוסר בהירות מסויים, ואולם, סבורני כי ככל שיש
10 באמור לפגום בשומה, הרי שהפגם רופא, משהומצאה לב"כ המערער טיוטת ההחלטה
11 בהשגה, וניתנה לו אפשרות נאותה, להתייחס לנימוקיה ולראיות שעמדו בבסיס המסקנות
12 והממצאים שפורטו בה.

13
14 איני רואה גם מקום להתערב בהחלטה על פסילת הספרים ובקנס שהוטל בגינה, נוכח
15 הליקויים בספרי המערער, כעולה מהודעת מנהלת החשבונות, לרבות רישום סכומים על פי
16 הוראת המערער, ללא כל אסמכתא כתובה.

17
18 נוכח האמור, אין לסברתי להתערב באיזו מהחלטות המנהל, מושא הערעור.

19
20 לפיכך, מתקבל הערעור, אך ורק ביחס לחשבונית אל ווין משנת 2014 ע"ס 78,000 ₪, כמפורט
21 בס' 7.ח לעיל, ונדחה ביחס ליתר חלקיו. בנסיבות העניין, נוכח הסכומים שבמחלוקת ונוכח
22 היקף ההתדיינות בפועל, ישלם המערער למשיב הוצאות הדיון בערעור בסך 60,000 ₪.
23

24
25
26 ניתן היום, ד' אדר ב' תשע"ט, 11 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

27
28
29
30
31

גד גדעון, שופט